

מסורת הש"ס

(א) נדה דף מה. מנהדרין דף
 (ב) נדה דף נב. יבמות דף
 (ג) חולין דף כ: נדה דף
 (ד) יבמות דף יב. כ' כחובות
 (ה) (ז) גיטין דף יד: (ז"ל
 ממשא בשבועה) (ו) ז"ל אמרי
 עבידן, (ז) ז"ל יואל דופן (דף
 ממו.) (ח) ווע' מוס' נדה נב:
 ד"ה הלכה ומוס' שם מט.
 ווע' וואס"א ר' שמעון;
 (ט) ווע' מוס' חולין כ: ווע'
 מוס' כחובות לו. ד"ה עד;

הגהות הב"ח

אע"פ שהוא בן י"ג שנים ויום אחד והאשה בת י"ב שנים ויום אחד לא סמכין לה שנים לחזקתהו כבודלים ובני שיער להחשב קדושין ודאי אף להקל כגון לבטל קדושי שני שקדש אחרי בלא גט אלא בדיקין אתחריז אם הביא שערות או יחשבו קדושי ודאי: ולגירושין. לקמיה מפרש: וחליצה. כדמפרש לקמיה דמשום אשה נקט לה שלא מחולק עד שמגדיל ותביא סימני שיער: ולמאיוני. אם הביאה שערות לא חמאן: עד שיהא בן עשרים. אע"ג דלייתא שערות מ"ג: ווי מחזר בדניקא ליה. להאי גברא בשעת קדושין ונמצא גדול למה לריך דניקה בשעת גירושין: אלא ליבוס. דמזן משע קנאה צביאה ואין יכול לגרש עד שיביא שני שערות: לאפויו מדר' יוסי. דמשום חליצה חש לא אצטרך דמגירושין שמעין לה: ה"ג עד שירבה השחור קמ"ל דלא רכזי יהודה ובמסכת נדה [נב]. מפרש עד שירבה השערות ויחיו שזכבות ונראה כמו שהרבה השחור ולא גרס על הלזן ולר' יהודה אין בודקין דהא לאחר בבלת שערות ממאנת עד שירבה ויחיו שזכבות: ושלמלא גניול בר

מנשה. דבן י"ג ה'יודע במשא ומתן מוכר בנכסי אביו אפי' מקרקעי
לאלו מטלטלי אפילו פשוטות כבר שית מוכרין: **כמר וזטרא.**
ללעדות מטלטלי מעיד בן י"ג שאינו יודע בטיב משא ומתן אבל
בעדות קרקע לא: **והלכא באומיא.** דמחמת בן י"ג שאינו יודע
בטיב משא ומתן הויה מתנתו מתנה ואע"ג דמכירת נכסיו לא הויה
מכירה: **והלכא כרז נתן אמר שמואל בכולהו.** קדושין וגירושין
חליה ומיאויין דלא סמיכין אשערי עד שבדוק סימנין ולמכור בנכסי
אביו עד שיצא בן עשרים היציא סימנינן מי שאינו יודע בטיב
משא ומתן דטפי מעשרים לא ^אאמטו רבנן להמתין לחכמתו ואם
לא הביא שיער בעשרים נחוקין כקטן עד רוב שנותיו אם לא
נמצאו בו סימני קריס. ואיכא למימר דוקא בנכסי אביו אבל
בנכסים שנחנו לו במתנה או שקנה ממטלטלין שאינם ירושת
אבותיו הנהו מוכר פחות מבן עשרים כדין מטלטלין:
ברבנ' ר' אלעזר אומר חרז צריא ואחד מסוכן כו'. ר' אלעזר
סבירא ליה ^אלענין שכבז מרע אינם כחבדיו וסממורין כלל
אלא בצריא בעלמא וצריך קנין כשאר מתנת צריא ואע"ג דמית
לא קנה מקבל מתנה בלא קנין ואפי' מלוא מחמת מיתה נמי לר"א
צעי קנין שהרי מעשה של אמן של בני רוכל אוקימנן לעיל (דף קנא):
במלוא מחמת מיתה ואפ"ה פליג ר"א ואמר להו לחכמים בני רוכל
מקבצם אמן ושלל כדין קיימנו דבריה כי אם לקונסן: **ואחד מסוכן.**
ואף על גב דלא שיר מידי לא מיקמי באמירה כלל. וגרלה בעיני
דכיון דלא מפליג ר"א בין שכבז מרע לצריא לענין היכא דמית
^אהוה הדין היכא דעמד אינו חוזר אם קנו מידו לר' אלעזר:

יהושע אומר כו' אלא מדפלגיניהו לתרי צבי שמע מינה הראשון הוא ר' בשבת ולא לחוש לדברי ר' אלעזר כו' ואי גרס ר' אלעזר הא אית

אביו עד' כן שנה וכדאוקמת' הולכת אפה' אי יחייב מתנה מנכסי אביו מתנתו מתנה; וזמא זבני' בתונו הוה לא כיש' א' לטעמיך. דקטקשה חזק' מי מעי בן שפיס כבש אביו. ר' שוה' ר' חז' ר' חז' הוה לא כשום איהו עפעא אביו שפיר לא משום דלא אתר ליהיד לאה' אביו לזימח מתנה אלא כה' דובין שפיר דגורין האי דובין שפיר אטו האי דובין שפיר דכי היכי דהאי אין מכירתו מכירה כה' מי: מילי. דנאה וגמילות חסד: אמר בר' נתנן אמר שמואל ברוך לגיטין ברוך קדישין ולחליצה ויום אחר: ולמכור בכנסי חסד: אה' כה' מעי למיכור: דאם כה' אתר לחליצה ולמיאונרין ברוך קדישין איהו אביו. אביו אביו. לא מעי למיכור עד שיהא בן שפירם ובהאי שחי' שערות: ויכין בדקרינא. דיה' לקדושה לגיטורין שחי' גדול: לא נצרכה אלא לקדושי יבם. דבן שחי' קנאה הויה אשתו אה' דעתו לקדושה כה' בפירשת במימס. כה' תישא לאיש ומקשי' אשה לאיש דוה דה' עד שציריל: לאפוקי מר' יהודה' ש' בתאי' ב' שערות. ר' יהודה' דא' עד שריבה שחור' כן קמיל' דהלכת תכ"ד ר' יהודה: ר' זון' ו' הולכת גידול בר' מנשה. כרשילא לא' חסד: הולכת' מר' מנשה. וזוטר. אה' אמרין דערוזות דה' נתנמן אמר שמואל בכלהו. דאמר ברוך לגיטורין כו': פ"ב קא המחלל כנסיו על פיו. כגון ש"מ' אה' משיח' אלא דברוי עבדמא: ר' אליעזר אומר אחד בריא ואחד מטסקן. המחלל על פיו: נכסים: אליעזר לא' בריא לא' עבדמא שכיב כח' כחבורין ומכסורין ואז' וציריכל' כל חיזוקין כבא:

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

א"ל ונטעמך. דתלית טעמא במידי דאית ליה רווחא והפסדא: וצין שיה א' ארבע בחמא. דאית ליה רווחא טובא: ב"ג דוציניה וצוני. בחמיה. והא לא פלוג רבנן במסירת פחות מכן עשרים שאינו יודע בתיב משא ומתן מידי אלף א' כולוהו תקון דלא ליהוי צוני: אלף.

שֶׁאֵין בְּשִׂיטָא חֵכִי נִמְיָ
לְהוֹ לְרִבְנָן דִּינוּקָא
וְיָ וְאִי אִמְרַת זְבוּנִיָּה
לִיָּה זְוִי אִזִּיל מִזְבִּין
כָּל גְּבִי מִתְנָה אִי לֹא
לֹא הוּא יְהִיב לִיָּה
הוּי מִתְנָתוֹ מִתְנָה ⁽⁶⁾
מִדְּ רַב נַחֲמָן אִמְר
לְגִירוּשִׁין וּלְחִלְצִיָּה
אִבּוֹ עַד שִׂיָּה בֶן
לְקִירוּשִׁין לְגִירוּשִׁין
אִי לִיבּוּס דְּתַנְן ⁽⁷⁾ בֶּן
שָׁבַע עַל יְכַמְתּוּ קִנְיָה
לְחִלְצִיָּה לְאַפּוֹקִין
כְּתוּב בְּפִרְשָׁה אֲבָל
קִסְטָנָה קָא מִשְׁמַע לֵן
שֶׁ דִּלָּא כְּר' יוֹסִי
רַבִּי יְהוּדָה ⁽⁸⁾ דְּאִמְר
שְׁמַע לֵן דִּלָּא כְּרַבִּי

אביו עד שיהא בן
דאמר בן שמנה
זמן כלפני זמן
גשה והלכתא כמר
ימר והלכתא כרב
בכולהו: **מתני'**
יו"ר' אלעזר אומר
יכן נכסים שיש להן
שטר ובחזקה ושאיין
אלא במשיכה (ג)
אמר

וְלִטְעֵמֶיךָ וְכֵן שׁוּי חֲמֵשָׁא בְּשִׂיתָא. וְאִם גַּם גְּדוּלִים נָמִי אִין מִמְכְּרוּ מִכֵּר צִבְהָ׃ דְּהוּ לִיה טָוֹל מִקָּא וּמְחֹזֵר אֲוֹנָהּ׃ וְיִלְלָהּ דְּרוּקָא נֶקֶט חֲמֵשָׁא בְּשִׂיתָא אִי נָמִי דְּרוּקָא וְחֵי סְפִיר לְמַעַם שְׂמַפְרַשׁ רִימָא דְּאִין אֲוֹנָהּ לְקִרְקַעוֹת׃ אִי נָמִי כְּוֹן שְׂאֵמֶר בְּפִירֹשׁ יוֹדַע אִנִּי שְׂאִינוּ שׁוֹהַ כָּל כֶּךָ אִי נָמִי לֹא יִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי כִּין דְּלִיכָא יוֹתֵר מִשְׁחֹת׃
בּוֹדְקִין קְדוּשִׁין וְלִגְרוּשִׁין. הָךְ צִדִּיקָא אַחֵר שְׁהֵיג ׀ לְכָלל שֵׁינִס אֲבָל מִקְמִי שֵׁינִס הוּא שְׁעֵרוֹת שׁוֹמֵא צִעְלָמָא דְּאִמְרִינִן גְּדַה פֶּרֶק ׀ (צֹא סִימֹן) (דָּק נָב וְסֹס) וְגַם מֵהִינֵא הָךְ צִדִּיקָא לְעִינֵן שְׂאֵס פִּשְׁטָא יֵדֶה וְקִבְלָה קְדוּשִׁין מֵאַחֵר אִי מִשְׁכַּחִין צִתֵּר הִכִּי סִימֵינִס בְּתַרְאִי לֹא הוּא קְדוּשִׁין ׀ וְאִי לֹא מִשְׁכַּח סִימֵינִס הוּא סְפִיקָא דְּחִישִׁינִס שְׂאֵס נְשׁוּר צִסְפִּיקָא דְּלֹאֲרִימָא כִּי הִכָּא דְּאִמְרֵר צִפִּי צֹא סִימֹן וְלִיכָא לְמִימֵר ׀ דָּאֵס פִּשְׁטָא יֵדֶה וְקִבְלָה קְדוּשִׁין מֵאַחֵר חִישִׁינִן לְקְדוּשִׁי [שְׁנִיחֵס] ׀ וְכִשְׁמוּאֵל דְּאִמְרֵר צִפִּי עֶשְׂרֵה יוֹסְסִין (קְדוּשִׁין 97 עַס:) קְדֵשָׁה אֲצִיבָּה דְּצֶרֶךְ וְקְדֵשָׁה הִיא עֲלָמָה צִעִיר חוּשִׁשִׁין לְקְדוּשִׁי [שְׁנִיחֵס] דְּהִסָּס לֹא קִאֲמֵר הִכִּי אֲלֵא צִיּוֹמֵא דְּמַלְשֵׁס שִׁיט שְׂצֹאֲתוֹ יוֹס צִגְרֵה ׀ אֲבָל הִכָּא שְׁהֵיגֵס כְּכֹר לְגַדְלוֹת מוֹמֵן גְּדוֹל לֹא ׀

אביו עד שיהא בן
דאמר בן שמנה
זמן כלפני זמן
גשה והלכתא כמר
ימר והלכתא כרב
בכולהו: **מתני'**
יו ר' אלעזר אומר
יכן נכסים שיש להן
שטר ובחזקה ושאיין
אלא במשיכה ^א
אמר

ולגירושין. שאם לא ימלאו
שערות לא יהיו
גירושין דלא סמכין אחזקה להקל וכן
לחלילה למלאוין ואע"ג דגבי מילא
אמר' צפ' בל סימן (דף מח: וסס)
קטנה שהגיעה לכלל שנותיה אינה
צריכה צדיקה דחזקה הציאה סימנין
היינו היכא דלא דקנה אבל היכא
דדקנה ולא אשכחינן יכולה למאן ולא
חיישין שמא נשרו כיון שלא צעל
^א כדאמר' צפ' בל סימן (דף טז: וסס)
הזה לא אשכחינן בצדקת גומות ^א

ובי מאחר דבדקנוהו לקדושינ גלירושין **אמה** זי בוי. וואס וואס
קושיא וכי חובה הוא לזדוק לקדושינ אבל לגירושין זריק הוא
ללזדוק אס הוא גדול לגרש ועוד דהוא ליה למימר האי לישראל
למאי הלכתא דזקין לגירושין דממה נפשך היא מגורשת שס
היה קטן בשעת קדושינ אפי' גירושין לא בעי ואס היה גדול עכשו
הוא ^(א) גדול בשעת גירושין ואס היה ספיקא הא ספיקא דאורייתא
לחומרא דחיישין שמה נשור כדאמר' צפ' צא סימן (סס) ודוחק
לומר דבזדוקין לקדושינ דהיינו אס לא מלאו שערות צא מהא מקודשת
דלא חיישין שמה נשור ^(ב) דהוא אס מילתא דשמואל צביי דלא הלכתא
לחייצא **אפוקי** מדר' יובי. וואס אימא דלענין איש מיירי
דפסא אפי' ר' יוסי מודה וז"ל דמשמע וז"ל דמיירי צין

באים בין באשה דומיא דלגיטין ולקדושין דמיירין בין באים בין באשה:
לאפוקי מדר' יהודה ב'.^א ואם תאמר מנה ליה לאפוקי מדרבי
יהודה ללגא בצדיקה דרבי יהודה איירי ויש לומר
דומיא דצדיקות דלעיל דהוי ב' שערות מיהו צריך עיון אי קאמר
ר' יהודה למילתיה גבי מראון דוקא או לא: **עד** שירבה שחור **על** חבל
(פ' רבינו שמואל דלא גרסינן על הלבן ^א ור"י אומר דגרסינן שפיר דעל
הלבן היינו על הכשר שהוא לבן ^א) ואידי שחור שחור כשיער הוסיף כשר
בגלגל לבן: **רבי אעזר** אומר אחד בריא ואחד מסובן ב'. הכי
גרים רבינו תס ר' אלעזר ולא ר' אליעזר והוא ר' אלעזר בן שמוע דאי
גרים ר' אליעזר היה קשה מדמי כתר הך צבא פלוגתא דר' אליעזר
ורבי יהושע גבי קנין דשכיב מרע צבצב אחרימי' ^א ואי גרס ר'
אליעזר בתריווי' א"כ ליערביניהו וליתניניהו המחלק נכסיו על פיו רבי
אליעזר אומר אחד בריא ב' ^א ד"א צבול אלב צבצב דמיירין קיימין ר'
עזר בן שמוע ועוד דריה דקאמר בגמרא (ר' לוי קוין מש"מ ואפילו
ה בן שמוך צבצב דברי קיימין צבא קנין ^א ועוד מלי האי דקאמר
אמרו

לשמואל. שטע מקובל נסח ה'א"ש, ו'עין מרש"ל. ו. דהתם רד"א הוא דאמרין השתא הוא ב'ב' ומצריה אש"ט. ד'היה הו"א ה"א חזק משכר אל מנערתו ולא מבגרתו והיה הו"א ב'ב' אלא. א. ד'דא' את ה"א למיכ"ל וזו דאחר קרישין אש"ט חזק נסח בשעת קרישין ה'א"ש. ב. ד'היה' לה ב'יאה זו קרישין גמורין דהא גדלה ושוב אינה יוצאה במיאן. ד"ש' בקריאים ב'דוקב כל גופה אלא היה לה שערות דאפי' אתה חבבה ואחת בהריסה ובקשרא א'היה' טלס'. ו'נלמה' הלה קרשיתו בקרישין קרישין. אפי' א'ה' היו קרישין קרישין קרישין. ל'ג'טין. יכתי אש"ט. ד'א' וב'דוקב' ל'ג'טין' ד'שמן קטן הו"א יצטרך לגט ואין דארי' ל'גט' קטן קרישין תופסין באחתה וא' כדי שלא ל'פוסלה' מן הכהונה וכיון שבידקוהו אל תביא ב'יאה'. א'. משום דאמרין ב'פ' בא' סימן (נדה) נ"ב אל שירבה משל אלא כי' שיהיו שתי שערות ששורו זה הלבן משמע ותר' מן הלבן. מ'מוט' לו מ'ר"ע' עד. א'. וקמאר ר' יהודה רבעי ש'עור' ויבשרת ש'עור' כ'מ'ד'רפוס' ב'פ' בא' סימן א'ל שירבה משל אלא שיהיו שתי שערות שוכבות כ'כלומר' דומה כמו שתי שערות הרבה. ח'ל"ן כ'ט' מ'ר"ע' עד. א'. א'ליעזר' אומר בשבת דב' ה'נשבע' ב'א' אל ב'רשע' פלגי ב'חול' ב'ן בשבת מ'ר'א' ור'בינוהו. ש'עור' י'ד' מ'ר"ע' א'. ל'עומר' ו'א'ל' ד'ל'ר' א'ליעזר' ד'ברכי' קיימין אל שבט, מהו ר'א' א'מנחתי' ק'א' ד'היה' ד'ל'ר' א'ליעזר' שוכבות

עין משפט
נר מצוה

קבואה א ב מיי פֿרײַט טאג
מזכיר: ל' ז' סנה
געזען פֿון טױטשױם ח״מ ס׳
בלה ש״ס:
קבואה ב מיי פֿרײַט טאג
אישות הלכה ז' ועין
שטעטות וינגעדן שטעהט סנה
געזען פֿון טױטשױם ח״מ ס׳
אז שטף א׳
קבואה ד מיי פֿרײַט טאג
יזוס הל' טו סנה
געזען פֿון טױטשױם ח״מ ס׳
קסו שטף א׳
טאג ד ו מיי ש״ס ס׳ א׳
קבואה ה ו מיי ש״ס ס׳
געזען פֿון טױטשױם ח״מ ס׳
אישות הל' ז' סנה
עז מן טױטשױם ח״מ ס׳
קסו שטף א׳
קבואה ו ז מיי פֿרײַט טאג
אישות הל' ז' סנה
געזען פֿון טױטשױם ח״מ ס׳
רמז טאג א׳

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. [ד]נתאנה לוקח בוז
שהוא חומש למה. ויתר
משתה הוא. ה. רש"י
ממ: ב. דאין אונאה
פלגא אבל מספלא
ואילן מיקרי ביטול מק
שיתיה. ג. מ"מ. ח. מדיס
אחרי. ד. [ד]אצל מעות
שנתן שותה הוא. רש"י מ"מ
ממ: ד. שאם לא יברקו
כעשרי שנה א"ע"ם ימצאו לא
שטרות לאחר זמן שמה
בשעת קידושין קטנה היתה
וחוששים לקידושין הב'
בעל ויג. ה. [א]היה
בצטור בורקתו היינו קודם
קידושין דאי לאחר קידושין
אפי' משנה שטרות חריכה
אנן משניה דילמא שטתא
הוא דאתו וכשעת קידושין
איהו דכתיב ענין לא

היה להשתנות. קידושין עט:
 שואן בה שום חזקה לומר
 ייה מקולת נש
 זיה מה. ט. (וכן) אש
 עותמה מספרים. מה אנו
 להקשות למה לן בדיקה
 אל לצורך כדי שלא יאמרו
 ערות אין צריכה גט. דעו
 וכוכבו חזקו כמו שירבה
 אותו המקום כמו השערות
 נראה כמו שירבה השחור
 קיים אבל לא בחול ר"ל
 ואצי' דלרי"מ ארזן
 שטח מקולת נש הל"מ.